

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121427654
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6121427654.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: D.. Q. J., O.: XX XXX XXX, F.. J. 2, XXX XX Q., proti žalovanému: S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. J. XXXX/XX, Q., zastúpený: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka, Františkánska 5, Trnava, o zaplatenie sumy 2.082,63 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.082,63 eura, a to v lehote do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou upomínaciu súdu dňa 23.07.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 29.10.2021, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.082,63 eura, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v konaní pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 11C/35/2015 sa žalovaný ako žalobca domáhal proti žalovanej F. E. vyhlásenia neúčinnosti právneho úkonu. V tomto konaní ho zastupoval žalobca ako advokát. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 28.04.2021 č.k. 11C/35/2015-371 súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) náhradu trov konania vo výške 3.060,13 eura, do troch dní od doručenia rozhodnutia. Vyššie uvedené rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2021 a vykonateľnosť dňa 19.05.2021. Predmetné uznesenie bolo následne opravené opravným uznesením zo dňa 24.06.2021 č.k. 11C/35/2015-382, ktorým súd opravil len jednu chybu v písaní a zároveň opravil aj výrok IV. predmetného uznesenia. Toto opravné uznesenie nemá priamu relevanciu s týmto podaním. Žalobca e-mailom zo dňa 19.05.2021 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 1.997,97 eura a 84,66 eura. Ku dňu odoslania žaloby pohľadávka nebola dobrovoľne splnená. Vo vyššie uvedenom uznesení súd priznal žalobcovi odmenu za 10 úkonov právnej služby vykonaných právnym zástupcom vo výške 1.997,97 eura (6 x 64,53 eura + 1 x 66 eur + 3 x 514,93 eura) (bod 19. uznesenia). Súd zároveň podľa § 16 ods. 3 vyhlášky priznal žalobcovi režijný paušál k vyššie uvedeným úkonom právnej služby vo výške 84,66 eura, t.j. za 6 úkonov právnej služby po 8,39 eura (z jednej stotiny výpočtového základu, ktorý v roku 2015 predstavuje 8,39 eura) a za 4 úkony právnej služby po 8,58 eura (z jednej stotiny výpočtového základu, ktorý v roku 2016 predstavuje 8,58 eura). Vzhľadom na uvedené má žalobca za preukázané, že celkové náklady spojené s poskytovaním úkonov právnej služby žalovanému v konaní sp.zn. 11C/35/2015 podľa zákona o advokácii predstavujú uplatnené istiny vo výške 1.997,97 eura a 84,66 eura.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že peňažný nárok neuznáva z dôvodu, že peňažnú odmenu žalobcovi uhradil bezhotovostne, prevodom z účtu svojej manželky dňa 14.01.2021. Spolu išlo

o sumu 18.500,- eur a bola v nej zahrnutá celková odmena pre žalobcu, ktorý bol právnym zástupcom žalovaného vo viacerých súdnych sporoch na Okresnom súde Trnava (vrátane súdneho sporu, z ktorého si žalobca uplatňuje od žalovaného úhradu odmeny 1.997,97 eura a 84,66 eura). Pred vyplatením sumy 18.500,- eur v januári 2021 ubezpečoval žalobca žalovaného a jeho manželku, že uhradením sumy 18.500,- eur budú vyrovnaní, že nemá voči žalovanému iné (ďalšie) nároky. Z týchto dôvodov žalovaný žalobcom uplatnený peňažný nárok neuznáva v celom rozsahu. Záverom žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že poukazuje na to, že sumu 18.500,- eur mu žalovaný zaplatil v inom konaní, a to v konaní Okresného súdu Trnava č.k. 19C/240/2016. Táto suma bola ale skrátená dohodou na základe žiadosti žalovaného približne o čiastku 2.500,- eur na sumu 18.500,- eur, ktorú obe strany považovali za konečnú (išlo o konanie o vyporiadanie BSM vedené na Okresnom súde Trnava č.k. 9C/191/2005) a vzhľadom k tomu, že žalovaný nechcel dobrovoľne zaplatiť trovy, ktoré vznikli v konaní o vyporiadanie BSM, tak ho žalobca musel žalovať v konaní pred Okresným súdom Trnava č.k. 19C/240/2016, v ktorom bol opäť úspešný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nechcel opätovne dobrovoľne splniť svoju povinnosť, tak bol žalobca nútený podať návrh na vykonanie exekúcie. Celkové skrátenie nároku žalobcu na sumu 18.500,- eur sa týkalo výlučne trov za konanie o vyporiadanie BSM, vedené na Okresnom súde Trnava č.k. 9C/191/2005 vo vzťahu ku konaniu Okresného súdu Trnava č.k. 19C/240/2016 a žiadneho iného konania. Krátenie trov si vyžadoval práve žalovaný, pretože tvrdil, že skutočnú výšku trov cca 22.000,- eur žalobcovi nezaplatí, pokiaľ nepristúpi na krátenie tejto sumy. Žalovaný chcel presadiť dohodu aj z dôvodu, aby nebol vystavený doslova likvidačným poplatkom u exekútorky D. E. (cca 4.444,20 eura). Predmetná sporná suma 1.997,97 eura + 84,66 eura má úplne iný základ. Jej základ spočíva v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava č.k. 11C/35/2015. Žalovaný bol dvakrát u žalobcu v kancelárii, kde mu rozhodnutie súdu vysvetlil s tým, že žalobcovi je úplne jedno, či tieto trovy zaplatí F. E., ktorá bola k týmto trovám zaviazaná, alebo to zaplatí sám žalovaný. Bolo vidieť, že žalovaný veľmi dobre rozumie danej situácii a rozhodnutie súdu plne chápe a si je plne vedomý povinnosti zaplatiť trovy konania, či už zo strany F. E. alebo ich zaplatí on sám. V rámci ich stretnutia žalobcovi prezradil, že on tieto trovy nebude požadovať od F. E., ale zároveň žalobcovi neuviedol, kedy ich zaplatí on sám.

5. Žalovaný možnosť vyjadriť sa v duplike nevyužil. V podaní zo dňa 01.02.2022 žalovaný uviedol, že nakoľko si celé konanie vedené tunajším súdom pod sp.zn. 11C/35/2015 spájal s konaním o vyporiadanie BSM s jeho bývalou manželkou (vedeným tunajším súdom pod sp.zn. 9C/191/2005) a neskôr s konaním vedeným tunajším súdom pod sp.zn. 19C/240/2016, v ktorom bol zaviazaný povinnosťou uhradiť trovy konania v pomerne vysokej výške - jednalo sa o viac ako 20.000,- eur (neskôr bola suma dohodou znížená a žalovaným uhradená v januári 2021) - chápal svoju povinnosť ako splnenú. Pri tak vysokej sume trov právneho zastupovania nepočítal s tým, že by mal uhradiť ešte ďalšiu odmenu advokáta za konanie, ktoré súviselo s konaním o vyporiadanie BSM, resp. bez tohto konania by ani nebolo iniciované (išlo o neúčinnosť zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti riešenej vo vyporiadaní BSM). Je možné, že sa žalobca pokúšal uvedené žalovanému vysvetliť, zrejme však bola u žalovaného prítomná istá miera nedôvery voči žalobcovi, nakoľko pri úhrade sumy 18.500,- eur mu žalobca povedal, že má všetky dlhy (týkajúce sa odmeny žalobcu ako advokáta) vo veci BSM voči nemu uhradené, a tak považoval žalovaný túto záležitosť za uzatvorenú. Povinnosťou náhrady trov vo veci vedenej tunajším súdom pod sp.zn. 11C/35/2015 bola zaviazaná F. E., dcéra žalovaného, ktorá bola do celej záležitosti podľa vedomostí žalovaného zainteresovaná nečestným konaním jej matky, bývalej manželky žalovaného. V zmysle vnímania spravodlivosti zo strany žalovaného preto nebolo správne, aby jeho dcéra nahrádzala trovy konania. Z toho dôvodu ani dlhší čas nesúhlasil, že v prípade, ak dcéra nezrealizuje náhradu trov konania dobrovoľne, je potrebné pristúpiť k exekúcii. Po zvážení celej situácie a vysvetlení, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu sp.zn. 11C/35/2015 tento postup umožňuje (a bude následne morálnou povinnosťou exmanželky žalovaného, aby dcére túto exekúciu nejakým spôsobom vykompenzovala (prioritne úhradou dlžnej sumy)), nakoľko práve exmanželka žalovaného bola podľa vedomostí žalovaného „strojcom“ celého „nápadu“ a postupu s neplatnou zmluvou v snahe znížiť masu BSM, pričom neváhala využiť prirodzenú citovú väzbu svojej dcéry k nej, sa žalovaný rozhodol iniciovať exekúciu voči povinnej F. E.. Za týmto účelom navštívil v januári 2022 súdneho exekútora, ktorého požiadal o spísanie a podanie exekučného návrhu na exekučný súd v Banskej Bystrici. Exekútor ho požiadal o doloženie potrebnej dokumentácie v elektronickej podobe, vrátane doložky vykonateľnosti (vo formáte .asice). Uvedeným žalovaný nedisponoval, a tak sa obrátil na žalobcu, ktorý však na jeho žiadosť nereagoval. Svoju prosbu zopakoval pred pár dňami, na čo už

žalobca reagoval, ale v tom zmysle, že dňa 01.02.2022 je pojednávanie, nech žalovaný uhradí voči nemu svoj dlh, a následne mu požadovaný dokument pošle. Uvedený postoj žalobcu tak popiera jeho tvrdenia vo vyjadrení k odporu, že „mu je úplne jedno, či tieto trovy zaplatí Nikola Matejková, ktorá bola k týmto trovám zaviazaná, alebo to zaplatí sám žalovaný“. Napriek snahe žalovaného vymôcť svoj nárok exekučne od vlastnej dcéry (uvedené rozhodnutie bolo pre žalovaného naozaj náročné, vzhľadom na jeho citový vzťah k dcére), sa žalobca k veci postavil tak, že chce financie uhradiť od žalovaného (hoci mu tvrdil, že mu je jedno, či mu to uhradí on alebo F. E., čo uviedol aj vo svojom písomnom vyjadrení k odporu). Žalovaný je toho názoru, že by mal dostať šancu, po tom, čo dospel k ťažkému rozhodnutiu podať exekúciu na vlastnú dcéru, aj skutočne tento návrh na exekúciu podať. Chýba mu k tomu jediný dokument od žalobcu, ktorý mu žalobca účelovo neposlal, pričom pôvodne deklaroval, že financie prijme aj od Nikoly Matejkovej. Ak by mal žalovaný umožnené iniciovať exekučné konanie, predpokladá, že by exekúcia netrvala dlho - F. E. je fyzická osoba s pravidelným príjmom (mzda) - navyše žalovaný predpokladá, že by vymáhaná suma bola uhradená jej matkou (exmanželkou žalovaného) po doručení upovedomenia o exekúcii, aby nenarastali zbytočne trovy exekúcie. K úhrade odmeny právneho zastupovania v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/35/2015 by sa tak žalobca dostal v „normálnom čase“, nešlo by o dlhotrvajúcu exekúciu. Toto súdne konanie (sp.zn. 11C/73/2021) považuje žalovaný za neehospodárne, nakoľko v prípade horeuvedenej exekúcie by sa v ňom duplicitne vymáhala tá istá odmena žalobcu ako advokáta priznaná v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 11C/35/2015 v rámci náhrady trov konania. Žalovaný preto navrhol, aby bolo konanie vedené pod sp.zn. 11C/73/2021 odročené s tým, že žalovanému bude poskytnutá primeraná lehota na podanie návrhu na exekúciu, po tom, čo mu žalobca pošle doložku vykonateľnosti (vo formáte .asice). Najneskôr po ukončení exekúcie môže žalobca zobrať žalobu späť (aby sa nedomáhal duplicitnej platby dlhu). V prípade, ak by napriek všetkým týmto okolnostiam, s poukazom na fakt, že žalovaný sa v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/35/2015 len bránil nečestnému postupu svojej exmanželky (domáhal sa právnej neúčinnosti právnych úkonov, ktoré jeho exmanželka realizovala, po presvedčení spoločnej dcéry bývalých manželov k podpísaniu týchto právnych úkonov), súd považoval za spravodlivé neumožniť žalovanému podať horeuvedený návrh na exekúciu poskytnutím primeranej lehoty, a mal by záujem vo veci rozhodnúť na pojednávaní, navrhol žalovaný žalobu zamietnuť. V prípade, ak by sa súd rozhodol žalobe vyhovieť, navrhol žalovaný zaviazat' ho k úhrade žalovanej sumy v primeraných splátkach. V januári 2021 uhradil na trovách právneho zastupovania sumu 18.500,- eur, je pre neho pomerne vysokou finančnou záťažou uhradiť jednorazovo žalovanú sumu v tomto konaní. Finančne únosnejšie by bolo rozdeliť splácanie sumy do pravidelných mesačných splátok počas obdobia 3 rokov.

6. Ako dôkazy žalobca predložil uznesenie OS Trnava č.k. 11C/35/2015-371 zo dňa 28.04.2021, Doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, Opravné uznesenie OS Trnava č.k. 11C/35/2015-382 zo dňa 24.06.2021, e-mail zo dňa 19.05.2021, e-mail zo dňa 22.06.2021, Upovedomenie o začatí exekúcie 105EX 278/18-6 zo dňa 25.06.2018.

7. Ako dôkazy žalovaný predložil Detail pohybu zo dňa 14.01.2021, SMS - komunikáciu strán sporu.

8. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným, ako aj výsledkami elektronickej lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni (§ 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti právnej zástupkyne žalovaného, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila hospodárnosťou a nenavýšovaním ďalších trov konania, pričom súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, avšak zároveň žiadala o odročenie pojednávania. Súd žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhovel, a to z nižšie uvedeného dôvodu.

11. Podľa § 183 ods. 1 až 4 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. (1) Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a

okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. (2) Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. (3) Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. (4)

12. Predovšetkým súd poukazuje na to, že žalovaný nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu, ktorým v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 CSP môže byť iba taký dôvod, pre ktorý sa strana alebo jej zástupca nemôže dostať na pojednávanie. Právnej zástupkyňi žalovaného však v účasti na pojednávaní nebránila žiadna prekážka (dôležitý dôvod), ale tohto sa nezúčastnila len z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, aby mal poskytnutú primeranú lehotu na podanie návrhu na exekúciu voči žalovanej z konania sp.zn. 11C/35/2015, po tom, čo mu žalobca pošle doložku vykonateľnosti (vo formáte .asice). Okrem toho, že žalovaný nepreukázal, že sa skutočne v januári 2022 obrátil na súdneho exekútora, žalovaným uvádzaný dôvod nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože (ako už súd uviedol) nebránil mu v účasti na pojednávaní. Tento dôvod by mohol viesť k odročeniu pojednávania vtedy, ak by s tým žalobca súhlasil a bol by ochotný vyčkať na skončenie exekučného konania, čo sa však nestalo. Navyše, súd poukazuje na to, že žaloba žalobcu bola podaná na upomínacom súde dňa 23.07.2021 a žalovanému bola doručená dňa 06.10.2021, z čoho vyplýva, že žalovaný mal do pojednávania konaného dňa 01.02.2022 dostatok času vyvinúť iniciatívu za účelom začatia exekučného konania voči žalovanej z konania sp.zn. 11C/35/2015, keď doložku vykonateľnosti si mohol zabezpečiť od súdu aj sám bez pomoci žalobcu. Keďže neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, súd pojednávanie neodročil, ale pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne. Súd mal za to, že boli splnené podmienky na uskutočnenie pojednávania dňa 01.02.2022, a že pojednávaním v neprítomnosti žalovanej strany nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom, ale k postupu v zmysle Čl. 17 CSP, v zmysle ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, pričom žalovaný si sám zmaril možnosť zúčastniť sa pojednávania.

13. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav: Žalobca ako advokát zastupoval žalovaného ako žalujúcu stranu v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 11C/35/2015, ktoré konanie bolo právoplatne skončené. Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 11C/35/2015-371 zo dňa 28.04.2021 bola vo výroku I. uznesenia F. E. zviazaná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 3.060,13 eura, v rámci toho 2.082,63 eura ako odmena za 10 úkonov právnej služby a ako režijný paušál k nim (1.997,97 eura + 84,66 eura). Žalobca e-mailom zo dňa 22.06.2021 vyzval žalovaného, aby mu zaplatil sumu 2.082,63 eura v lehote do 02.07.2021. Žalovaný žalobcovi zaplatil dňa 14.01.2021 sumu 18.500,- eur.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

17. Podľa § 724 OZ, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

18. Podľa § 730 ods. 1 a 2 OZ, príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. (1) Príkazca je povinný

poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka. (2)

19. Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej len „ZoA“), advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. (1) Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. (2) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. (3)

20. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

21. Podľa § 1 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. (1) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). (2)

22. V konaní nebolo sporným, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o právnej pomoci, čím medzi nimi vznikol právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

23. Vzťah medzi advokátom a klientom sa spravuje ustanovením § 724 a nasl. OZ o príkaznej zmluve. Práva a povinnosti strán sa pritom riadia nielen Občianskym zákonníkom, ale tiež zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Pre túto zmluvu nie je predpísaná písomná forma a postačuje, aby strany vymedzili záležitosť, ktorú má advokát pre klienta obstaráť. Odplatnosť uvedeného právneho vzťahu vyplýva priamo zo zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Výška odmeny je podrobne upravená vo vykonávacom predpise, a síce vo vyhláške MS SR č. 655/2004 Z.z.. Právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká obstaraním záležitosti, ktorou je v súdnej veci zastupovanie v civilnom sporovom konaní, teda právoplatným skončením konania.

24. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako advokát zastupoval žalovaného ako stranu v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 11C/35/2015, ktoré konanie bolo právoplatne skončené. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi ako advokátovi vzniklo právo na odmenu za obstaranie záležitosti, t.j. za zastupovanie žalobcu vo vyššie uvedenom civilnom sporovom konaní, a to v momente právoplatného skončenia konania. Pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytovanie úkonov právnej služby, táto v konaní nebola spornou, a to vo výške 2.082,63 eura (1.997,97 eura ako odmena za 10 úkonov právnej služby + 84,66 eura ako režijný paušál k nim), ktorá výška vyplýva z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 11C/35/2015-371 zo dňa 28.04.2021, pričom žalovaný výpočet nespochybnil. Zo všetkého uvedeného vyplýva záver, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.082,63 eura.

25. Žalovaný sa bránil tým, že žalobcovi zaplatil dňa 14.01.2021 sumu 18.500,- eur prevodom z účtu svojej manželky; v konaní však bolo sporným, či v rámci uvedenej sumy bola skutočne zaplatená aj odplata v sume 2.082,63 eura.

26. Predovšetkým súd poukazuje na to, že žalobca v konaní tvrdil (pričom žalovaný jeho skutkové tvrdenia nepoprel, a preto boli nespornými), že mal voči žalovanému ešte ďalšiu pohľadávku z dôvodu jeho zastupovania v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 9C/191/2005, ktorá mu bola priznaná v rámci konania vedeného pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 19C/240/2016 a ohľadom ktorej žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, s tým, že išlo o trovy v sume cca 22.000,- eur po dohode medzi stranami znížené na sumu 18.500,- eur. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na vyjadrenie žalovaného zo dňa 01.02.2022, v ktorom žalovaný potvrdil, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 19C/240/2016 bol zaviazaný povinnosťou uhradiť trovy konania v sume viac ako 20.000,- eur, ktorá suma bola dohodou znížená a žalovaným uhradená v januári 2021. Keďže žalobca mal voči žalovanému skoršiu pohľadávku vo výške 18.500,- eur a neskoršiu pohľadávku vo výške 2.082,63 eura, pričom žalovaný preukázal, že žalobcovi uhradil sumu 18.500,- eur, bolo potrebné dospieť k záveru, že pohľadávka žalobcu vo výške 2.082,63 eura zostala neuhradená.

27. Okrem toho súd poukazuje, že uhradenie sumy 18.500,- eur dňa 14.01.2021 ani nemá časovú súvislosť s pohľadávkou vo výške 2.082,63 eura, keď uznesenie vyčísľujúce trovy právneho zastúpenia, ako aj e-mail, ktorými si žalobca odplatu v sume 2.082,63 eura voči žalovanému vyčísľoval a uplatňoval, sú neskoršieho dátumu (28.04.2021, 19.05.2021, 22.06.2021).

28. Žalovaný ďalej v konaní tvrdil, že v rámci sumy 18.500,- eur mala byť zahrnutá celková odplata za zastupovanie žalovaného žalobcom ako advokátom vo všetkých súdnych sporoch na Okresnom súde Trnava, vrátane súdneho sporu, z ktorého si žalobca uplatňuje od žalovaného úhradu odmeny 1.997,97 eura a 84,66 eura, s tým, že pred vyplatením sumy 18.500,- eur v januári 2021 ubezpečoval žalobca žalovaného a jeho manželku, že uhradením sumy 18.500,- eur budú vyrovnaní.

29. V sporovom konaní má strana jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.09.2010).

30. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa strany o odplate za zastupovanie vo všetkých konaniach vedených pred Okresným súdom Trnava dohodli tak, že budú v celkovej výške 18.500,- eur a že žalobca si voči žalovanému už ďalšie nároky uplatňovať nebude, bolo povinnosťou žalovaného predložiť alebo označiť dôkaz na preukázanie tohto skutkového tvrdenia, keďže žalobca uvedené skutkové tvrdenie poprel. Žalovaný však žiaden dôkaz o takejto dohode nepredložil ani neoznačil, čím neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

31. Ak žalobca pred začatím konania uviedol, že je mu jedno, či trovy zaplatí F. alebo žalovaný, išlo o ústretový krok žalobcu, ktorý však nespochybňuje nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému v tomto konaní. Súd poukazuje na to, že žalobca má práve voči žalovanému (nie voči F.) nárok na odplatu zo záväzkového vzťahu zo zmluvy o právnej pomoci, ktorú spolu uzavreli, a tento mu vznikol okamihom právoplatného skončenia konania sp.zn. 11C/35/2015. Nárok žalovaného voči F. E. na náhradu trov konania je odlišným nárokom, ktorý vyplýva z procesných ustanovení § 262 a § 255 CSP, pričom účet žalobcu ako advokáta je v uznesení č.k. 11C/35/2015-371 zo dňa 28.04.2021 uvedený len ako platobné miesto. Preto v prípade, že by medzičasom žalovaný žalobcovi uhradil odplatu za právne služby na podklade rozsudku v konaní sp.zn. 11C/73/2021 a následne by bola od F. E. exekučne vymožená suma 2.082,63 eura na podklade uznesenia o výške náhrady trov konania z konania sp.zn. 11C/35/2015, nešlo by o duplicitne vymáhanú sumu, keďže žalobca by bol povinný sumu, poukázaniu mu na účet, vydať žalovanému, keďže ide o nárok žalovaného. S poukazom na uvedené preto súd dodáva, že na existenciu nároku žalobcu voči žalovanému nemá žiaden vplyv skutočnosť, že F. bola v konaní sp.zn. 11C/35/2015 zaviazaná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a v rámci nej aj sumu 2.082,63 eura.

32. Podporne súd poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010, v ktorom dovolací súd uviedol, že „z § 142 ods. 1 O.s.p. a § 149 ods. 1 O.s.p. (pozn. súdu:

teraz § 255 ods. 1 a § 263 CSP) vyplýva, že osobou oprávnenou na náhradu trov konania môže byť len účastník konania. Ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. upravuje tzv. platobné miesto a v konečnom dôsledku sleduje ochranu záujmov advokáta tým, že náhrada trov je vyplácaná na jeho účet. Zo zákona však nemá právo si tieto peniaze ponechať, ani ich zadržať inak, než na základe dohody s klientom, pričom je povinný vykonať vyúčtovanie. Ustanovenia § 19 zákona č. 132/1990 Zb. o advokácii (pozn. súdu: teraz § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii) priznáva advokátovi právo na odmenu. Toto právo advokátovi však patrí len a len vo vzťahu voči jeho klientovi. Advokát nemá právo na odmenu voči tretej osobe, či už ďalším účastníkom konania, osobám zúčastneným na konaní alebo voči súdu (v podobe náhrady trov konaní). Ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. nezakladá právo na plnenie v prospech advokáta účastníka, ktorý bol v konaní úspešný a bola mu priznaná náhrada trov konania, ale je určením platobného miesta. Nevyplýva z neho pre advokáta také procesné postavenie, na základe ktorého by sa on sám vo vlastnom mene mohol domáhať priznania alebo zaplatenia náhrady trov konania. Na rozdiel od napríklad súdneho exekútora v exekučnom konaní, Občiansky súdny poriadok a ani iný právny predpis advokátovi ako právnemu zástupcovi účastníka konania nikdy a nikde nepriznáva postavenie účastníka konania ani len vo vzťahu k výroku o trovách konania.“

33. Keďže žalobca má voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o právnej pomoci vo výške 2.082,63 eura, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil, súd ho vo výroku I. rozsudku zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.082,63 eura.

34. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

35. S prihliadnutím na výšku istiny, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 45 dní od právoplatnosti rozsudku. Z dôvodu, že uvedená lehota začne plynúť až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, má žalovaný na plnenie celkom 60 dní, čo súd považuje za dostatočné.

36. Súd nevyhovел žiadosti žalovaného o možnosť plnenia v splátkach, a to z nasledovných dôvodov. Žalovaný žiadal o splátky z dôvodu, že v januári 2021 uhradil na trovách právneho zastupovania sumu 18.500,- eur, a preto je pre neho pomerne vysokou finančnou záťažou uhradiť jednorazovo žalovanú sumu v tomto konaní. Žalobca na pojednávaní ohľadom majetkových pomerov žalovaného uviedol, že manželka žalovaného je zamestnaná v Slovenskej pošte v Bratislave a žalovaný by mal mať príjem zo zamestnania alebo podnikania v M., pričom jeho príjem žalobca odhaduje na 2.500,- až 3.500,- eur mesačne. Žalobca zároveň poukazoval na to, že žalovaný mal príjem 35.000,- eur, ktoré mu žalobca získal od p. Trpiškovej, ktoré mu preukázateľne zaplatila, a z ktorých potom žalovaný žalobcovi platil 18.500,- eur.

37. Žalovaným tvrdené zlé majetkové pomery tak boli žalobcom spochybnené a žalovaný ich nepreukázal žiadnym dôkazom. Súd vykonal dokazovanie výsledkami elektronickej lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni (§ 295 CSP), z ktorých zistil, že žalovaný je ženatý s dvoma vyživovacími povinnosťami, pričom nie je evidovaný ako zamestnanec na území SR, uvedené však nepostačuje pre záver súdu o povolení plnenia v splátkach. V konaní totiž nebolo popreté tvrdenie žalobcu, že žalovaný má príjem zo zamestnania alebo podnikania v F., pričom tento príjem žalovaného v zahraničí nakoniec vyplýva aj z jeho ospravedlnenia z pojednávania (ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu, že sa nachádza pracovne v zahraničí). Hoci žalovaný žiadal o možnosť plnenia v splátkach, nepreukázal žiadnym dôkazom, že jeho majetkové pomery sú také, že mu neumožňujú žalovanú sumu uhradiť naraz. Navyše, žalovaný podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu získal od p. Trpiškovej sumu 35.000,- eur, z ktorej žalobcovi zaplatil 18.500,- eur, a teda mal mu zostať dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie žalovanej sumy.

38. Vzhľadom na uvedené ako aj s prihliadnutím na výšku žalovanej sumy súd žalovanému možnosť plnenia v splátkach nepovolil, ale mal za to, že poskytnutá (primerane dlhšia) lehota je postačujúca.

39. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

41. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi bola priznaná celá žalovaná istina, čo znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom neboli tvrdené a súd sám nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).